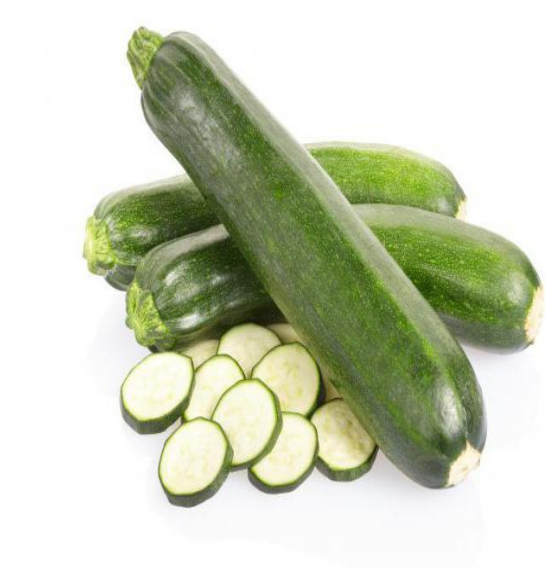

ОДГЛЕДУВАЊЕ НА ТИКВИЧКИ

Едногодишно растение од фамилијата Cucurbitaceae (Cucurbita pepo). Во врска со нејзиното потекло, некој тврдат дека потекнува од Азија односно од Индија, додека пак други тврдат дека потекнува од Америка поточно од Мексико.

Морфолошки карактеристики

Ова растение има прилично добро развиени корени на длабочина до 40 см. Формираат листови со поголеми димензии па така целото растение личи како голема грмушка на на која има големи цветови со жолта боја. Растението дава високи приноси, со плод во речиси секоја нијанса на зелено, со издолжена или заоблена форма.

Третман на семенскиот материјал

Точното време за садници зависи од климатските услови во регионот. Може да биде во април или мај. Семињата се сеат еден месец поред да бидат засадени на отворено. Ако се планира одгледување во стакленик тогаш садниците треба да бидат засадени 15 дена порано. Прво семето мора внимателно да се прегледа и да се отстрани несоодветниот семенски материјал. За да се спречат габични заболувања семето се чува во топла вода неколку часа, а потоа веднаш да се натопи во ладна вода неколку минути, или 20 минутен третман во раствор од калиум перманганат и миене со ладна вода.

Почвата на која се планира да се одгледува тиквицата треба да е растресита, длабока и по можност песклива со неутрална или малку алкална реакција. Многу е важно да не се повредува кореновиот систем и затоа нај добро е да се сее семето во чаши или садови за тресет. Температурата за садниците во опсег треба да е од 17 до 22 степени во текот на денот, и од 13 до 17 степени во тек на ноќта. За да се развиват нормално на истите им е потребно и светлина. За одгледување на отворено се препорачува да се избере сончево место заштитено од ветар и плодна почва богата со хумус. Се препорачува да не се засадуваат на место каде што претходната година се одгледувале краставици или тикви, приносот ќе биде мал и постои ризик од разни болести. Добри претходни култури за тиквата се карфиол, компир, домати, магданос, лук и др.

На отворено наводнувањето се врши во вечерните часови ,акога растението се развива нормално тогаш се врши наводнување на неколку дена .При вишок на влага доаѓа до гниење на плодот. Во суша почвата станува цврста формирајќи кора,а се препорачува плевене. За прехрана се користат минералните ѓубрива суперфосфати,па така првото додавање на азот со суперфосфат се врши една недела по садењето на семето. Потоа пред цветањето се додава калиум и фосфор,и истата комбинација кога се формира плодот.

За заштита на растението од штетници и болести односнозаштита од габични заболувања една недела по садењето се препорачува користење на 1 % раствор од борбо или бакар оксихлорид и против штетници karbofos. Доколку методите против штетниците не помагаат се препорачува користење инсектицидни препарати. Многу често има појава на прашкаста мувла, црна мувла или бело гниење или коренов гнилеж.

Бербата на тиквиците почнува во првата половина на Мај но некогаш зависно од климата може да биде и порано. Истата трае до средината на Јули и се врши секој ден или преку еден ден. При добри услови едно растение може да даде од 15 до 20 плодови. Оптималните плодови од тиквицата за храна се со дебелина од 5 до 7см и должина до 20 см. Зрелите тиквици можат да се чуваат во ладни простории со добра вентилација и до 5 месеци.

Оваа култура е високо профитабилна во земјоделскиот бизнис.

АПРЗ РЕ Скопје

Дипл. инг. агр. Владимир Пинзовски